

K. H. Borovský: Král Lávra – rozbor

Při psaní básně použil Borovský formu **alegorie** = píše o něčem, ale myslí něco jiného.

Píše o Irsku – ale myslí Čechy.

Píše o irském králi Lávrovi – ale myslí českého krále Ferdinanda Dobrotivého.

V básni podtrhnout a vepsat k jednotlivým slokám, rozbor naučit:

Začátek básně (celá první sloka) – připomíná pohádku

2. sloka – tři poslední verše od – nalej, stará, .. – až k já ji zazpívám - ukazuje, že se o pohádku jednat nebude

Král Lávra byl hodný panovník (3. sloka) – nenechával lidi dřít, nesužoval chasu, jediná špatná vlastnost – holiče, který ho jedenkrát ročně oholil, nechal vždy popravít, aby nikomu neřekl královo tajemství, že má oslí uši.

Los padl na holiče **Kukulína – jeho matka** šla ke králi a přímo **odsoudila jeho špatné chování = vrchol celé skladby** (4 sloky – kritika začíná Králi, pane králi,končí to jsi otec náš)

Král se za své jednání zastyděl, Kukulín byl přijat do služby a od té doby nebyl žádný holič popraven.

Kukulína tížilo tajemství, oslí uši, které viděl na králově hlavě. Svěřil se matce, ta mu doporučila, aby navštívil poustevníka a poradil se s ním.

Poustevník Kukulínovi doporučil, aby našeptal tajemství do staré vrby. Kukulín to udělal.

Král pořádal bál. Muzikant Červíček ztratil po cestě od basy kolíček, zastavil se a uřízl si ho z vrby, do které Kukulín našeptal své tajemství. Jakmile muzikanti na bále začali hrát, basa sama od sebe vyzpívala královo tajemství. Basu král oběsit nemohl, nosil tedy veřejně své oslí uši a všem lidem se král líbil i s oslíma ušima.

Téma počestěno: po Češích je doma vždycky malý sled, karlovarská banda, sirky ze Sušice Letnice – církevní svatodušní svátky, připadají na 7. neděli po Velikonocích

